

РЕШЕНИЕ

№ 866

Видин, 07.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Видин - V състав, в съдебно заседание на десети юли две хиляди двадесет и пета година в състав:

СЪДИЯ: БИЛЯНА ПАНТАЛЕЕВА-КАЙЗЕРОВА

При секретар ВЕРЖИНИЯ КИРИЛОВА като разгледа докладваното от съдия БИЛЯНА ПАНТАЛЕЕВА-КАЙЗЕРОВА административно дело № 20257070700160 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на Сдружение „Боец-България обединена с една цел“, ЕИК 176949776, със седалище и адрес на управление гр.Видин, [жк], [адрес], представлявано от Г. Б. Г., против Решение № 812104-282/08.05.2025г. на Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР в частта, в която е постановен отказ за предоставяне на поисканата информация по т.3, т.8, т.10 и т.13 от заявлението му . Твърди се от жалбоподателя, че решението в оспорените части е незаконосъобразно. Сочи се, че имената на служителите не представляват лични данни, поради което няма пречка да се предостави поисканият списък. Сочи, че по отношение на искането за възнагражденията е посочено най-общо наредба, без да е конкретизирана конкретна разпоредба или мястото, където информацията може да бъде намерена. По отношение на отказа за достъп до информация за конкретно посоченото лице се сочи, че съобразно практиката на КС, на ЕСПЧ и на ВАС защитата на личните данни на тази категория лица е много по-занижена от тази на частните лица, като надделява общественият интерес от достъп до информация, необходимост от прозрачност на дейността на висшия служител и легитимирания интерес на гражданите на информиран избор. Сочи се, че е незаконосъобразен и отказът до информация, свързана с ревизиите и проверките, тъй като не става ясно достъпът до коя информация е ограничен и до коя свободен, нито кои са засегнатите лица, коя е търговската тайна, която се сочи, че съществува в информацията, и дали е налице надделяващ обществен интерес. Иска се от съда да отмени оспорения частичен отказ, като задължи административния орган да предостави поисканата обществена информация. Претендират се и разноските за производството.

Ответникът по жалбата-Директорът на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Претендират се и разноските за производството-юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 812104-225/14.04.2025г. жалбоподателят Сдружение „Боец-България обединена с една цел“ е поискал по реда на ЗДОИ да му бъде предоставена посочената в заявлението информация, като по т.3,т.8,т.10 и т.13 / обжалваната част от решението/ е поискал следното:

По т.3: Списък на служителите в Звеното за подпомагане на министъра

По т.8: Какъв е размерът на работната заплата на служителите в Звеното?

По т.10: Издавала ли е Академията на МВР диплома за магистър в направление „Национална сигурност“ на лицето К. Г. А. - депутат от ПП „ГЕРБ“ в настоящия Парламент? Явявал ли се е на лекции и на изпити в Академията на МВР К. Г. А.?

По т.13: Извършвана ли е ревизия или одит на финансите и дейността на Академия на МВР и кога? Изискват се копия от този одит и/или ревизия.

Във връзка с постъпилото заявление от Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР е отправено искане до съответните директори на дирекции в МВР исканата информация да бъде предоставена съобразно функционалните компетентности на съответните структури, а в случай, че не е налична или същата не се обработва по зададените критерии да бъде посочена изрично структурата, в която е налична информацията, както и в случай, че е класифицирана информация или достъпът е ограничен или съществува специален ред за търсене, получаване и разпространяване на тази информация, това също да бъде посочено изрично.

От дирекциите е получен отговор, като същите са предоставили наличната при тях информация.

С обжалваното решение директорът на дирекция „Правно-нормативна дейност“, в качеството си на оправомощено лице по ЗДОИ съгласно заповед № 8121з-56/16.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи, е отказал да предостави поисканата информация по т.3-списък на служителите на звеното към Министъра на вътрешните работи, по съображения, че имената на служителите представляват лични данни по смисъла на § 1,т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, достъпът до които съобразно разпоредбата на чл.2,ал.5 от ЗДОИ е изключен от приложното поле на закона и е пречка за предоставянето ѝ. Приел е, че не е налице и надделяващ обществен интерес, поради което и исканата служебна информация е извън приложното поле на ЗДОИ. По отношение на т.8 от заявлението е посочил, че възнагражденията се определят в зависимост от заеманата длъжност в размери съгласно Наредба № 81213-919/2017г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал.1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР и размера на началните и максималните заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, и Вътрешните правила за заплатите на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, утвърдени със заповед рег. № 8121з-92/31.01.2019г. По отношение на т.10 от заявлението е приел, че регистърът на всички действащи, прекъснали и завършили студенти и докторанти по степени на обучение и по професионални направления се води и поддържа като електронна база данни от министъра на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация съгласно чл.10,ал.2,т.3,б.,в“

от Закона за висшето образование, като е разяснил подробно достъпът до регистъра към министерство на образованието и е приел, че е налице специален ред за достъп до тази информация, изключващ на основание чл.4,ал.1 от ЗДОИ приложението на закона. Приел е също така, че тази информация представя и искане за достъп до лични данни по смисъла на §.1,т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, достъпът до които съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ е изключен от приложното поле на ЗДОИ. Приел е и че търсената информация не представлява обществена информация по смисъла на чл.2,ал.1 от закона, тъй като тези данни няма да дадат възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на МВР. Посочил е, че провеждането на държавни изпити в АМВР по всички специалности се извършва от държавна изпитна комисия, за което се изготвя протокол, за всички държавни изпити, проведени в периода 2019/2020 г. и 2020/2021 г. има издадени протоколи, които съдържат лични данни на трети лица, поради което достъпът до тях е изключен от приложното поле на ЗДОИ.

По отношение на искането в т.13 от Заявлението е предоставил информация за извършени в периода 2020-2025г. 4 материални и финансови проверки и одити на АМВР от Звеното за материални проверки и от Звеното за вътрешен одит в МВР и 1 проверка от АДФИ, при които не са констатирани нарушения, извършени от ръководството на АМВР.Относно искането за предоставяне на копия от одитите или ревизиите изрично е посочил, че докладите от проверките и одитните доклади съдържат вътрешнослужебна кореспонденция и подготвителни материали, търговска тайна, лични данни и данни, засягащи трети лица, нямат самостоятелно значение и са предназначени за ръководството на МВР, с оглед на което на основание чл. 13,ал.2,т.1 и т.2 от ЗДОИ достъпът до тази служебна информация следва да бъде ограничен, а наличието на лични данни в тях също представлява пречка за предоставянето ѝ. Приел е и по отношение на тази информация, че е налице специален ред, разписан в ЗВОПС и ЗДФИ, изключващ на основание чл. 4,ал.1, предл. последно от ЗДОИ приложното му поле. Приел е също така, че по реда на ЗДОИ е допустимо да бъде получен достъп до индивидуализирана в заявлението съгласно изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ информация, но не и копия на документи като такива сами по себе си.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима. Подадена е от лице с правен интерес да обжалва посочения отказ-заявител, срещу подлежащ на оспорване административен акт, тъй като решението материализира и отказ да се предостави в нейната цялост поисканата информация по т.3, т.8 ,т. 10 и т.13. Жалбата е подадена в законоустановения срок за обжалване по чл.149,ал.1 от АПК, като развитите доводи в обратната посока са неоснователни. Жалбата е постъпила на електронната поща на АС-Видин на 22.05.2025г., а Решението е постановено на 08.05.2025г. В указания от съда срок е отстранена и нередовността на жалбата съобразно указанията на съда.

По същество жалбата е частично основателна.

Решението е издадено от компетентен орган-Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в МВР с оглед представената заповед № 8121з-56/16.01.2025г. за оправомощаване на същия да взема решения по ЗДОИ в МВР, съобразно предвидената законова възможност за оправомощаване в чл.28,ал.2 от ЗДОИ.

Чл. 41 от Конституцията на Република България , международните договори, част от вътрешното право-чл.10 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, чл.19,т.2 и т.3 от Международния пакт за гражданските и политическите права, и националният закон, както и Решение № 7 от 1996 г. на Конституционния съд по к.д. № 1 от 1996г. изрично разписват правото на информация като принцип, а неговото ограничаване е предвидено по изключение .

Съгласно чл.2,ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон лица. Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местното самоуправление в Република България, като за субектите по посочената разпоредба е регламентирано задължение да предоставят информация, създадена или съхранявана в кръга на тяхната компетентност и е налична.

По т.3 от Заявлението отказът е законосъобразен. Съобразно чл.2,ал.1 от ЗДОИ информацията следва да е от такъв характер, че да дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължения субект. В този смисъл релевантна е дейността на субекта, респ. на неговото структурно звено или органи, а не списъчният състав на звеното, поради което исканата информация-списък на служителите в звеното, не е обществена. Освен горното изрично разпоредбата на чл.2, ал.4 от ЗДОИ изключва от приложното поле на ЗДОИ информацията, представляваща лични данни, като достъпът до нея следва да се осъществява при условията и по реда на Закона за защита на личните данни / ЗЗЛД/. Съгласно §.1,т.2 от ДР на ЗДОИ "лични данни" е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 5/46/ЕО1), а именно: всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); а физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е определено като лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Видно от горната дефиниция имената на лицето са безспорно лични данни по смисъла на регламента. Информацията, до която жалбоподателят е поискал достъп, е свързана с поименното посочване на всички служители в Звеното за подпомагане на министъра, която представлява лични данни по смисъла на ЗДОИ. Предвид нейното съдържание, касаещо предоставянето на лични данни за конкретни лица, заемащи длъжност в конкретно звено към държавен орган, предоставянето ѝ безспорно би довело до тяхното пряко идентифициране по начините, посочени в §.1,т.2 от ДР на ЗДОИ, поради което отказът на административния орган е законосъобразен./ Решение № 1154 от 26.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7315/2016 г., V о., Решение № 13591 от 14.12.2015 г. на ВАС по адм.д. № 15611/2014 г., V о.; Решение № 6453 от 02.06.2015 г. на ВАС по адм.д. № 9481/2014 г., V о.; Решение № 352 от 13.01.2015 г. на ВАС по адм.д. № 7252/2014 г., VII о./.

Неоснователно е направеното възражение, че органът е следвало да предостави поне частичен достъп без да разкрива лични данни. Така поискан „списък“ на служителите и по разбиране на настоящия съдебен състав представлява искане за разкриване именно на имената на същите. В т.2 от заявлението е поискано посочване на длъжностите на служителите в звеното, каквато информация не е предоставена, но решението не е обжалвано в тази част. Неоснователен е и доводът, че имената на служителя, който изпълнява някакви функции, не са защитени лични данни. Съобразно Решение № 7 по к.д. № 1 от 1996 г. и Решение № 4 от 26 март 2012 г. по к.д. № 14/2012 г. на Конституционния съд лицата, които заемат функция на държавен орган, са длъжни да търпят по-висока степен на прозрачност и поначало защитата на личните данни на тези лица е много по-занижена в сравнение със защитата на останалите граждани. В случая обаче държавен орган с публично-правни функции е Министърът на вътрешните работи, а посоченото звено е негов помощен орган без властнически правомощия с външна насоченост, неговите служители не издават актове в качеството си на държавен орган, поради което и личните им данни са изцяло защитени от закона. Предвид горното отказът на ответника да се предостави Списък на служителите в Звеното е законосъобразен.

По отношение на т.8 от Заявлението отказът е незаконосъобразен. Търсената информация относно размера на възнагражденията на служителите е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ, което е прието и от органа. Приемайки че е дължима, същият е предоставил информацията относно актовете, определящи възнагражденията за различните длъжности в системата на МВР. Така предоставена обаче информацията не удовлетворява искането на заявителя. Посочено е, че възнагражденията са в зависимост от заеманата длъжност в размери съобразно Наредба № 8121з-919/2017г. и вътрешните правила за заплатите на държавните служители по чл.142,ал.1,т.2 от ЗМВР, но липсва предоставена информация за заеманите длъжности от служителите в звеното, което не дава възможност за установяване на основните месечни възнаграждения на служителите съобразно заеманите длъжности. На практика поисканата информация не е предоставена. Същата е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ и по аргумент от легалната дефиниция на „надделяващ обществен интерес“ на §.1,т.6 от ДР на ЗДОИ, тъй като цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ. Непротиворечива е и съдебната практика за характера на тази информация. Дължимостта ѝ не се оспорва от ответника, но следва и да бъде действително предоставена. В тази част решението е незаконосъобразно, като следва да бъде задължен органът да предостави информацията за определените основни възнаграждения по длъжности в звеното.

По т.10 от Заявлението отказът е частично незаконосъобразен. Не може да бъдат възприети развитите доводи от ответника за предвиден друг ред за предоставяне на поисканата информация-пречка за предоставянето ѝ съобразно чл.4,ал.1, предл. второ от ЗДОИ. Съобразно чл.7,ал.1 от ЗВО именно висшето училище издава диплома за завършена образователно-квалификационна степен на висшето образование, като именно висшето училище подава данните за вписване в посочения регистър съобразно чл.7 от Наредба № 1 от 13.01.2023 г. за регистъра на всички действащи, прекъснали и завършили студенти и докторанти по степени на обучение и по професионални направления. Именно висшето училище е субектът, който създава подлежаща на вписване в регистъра информация. Същият представлява електронна база данни на всички действащи, прекъснали и завършили студенти и докторанти по степени на обучение и по професионални

направления, като не предвижда специален ред за търсене и получаване на информация, изключващ приложението на ЗДОИ. Развитите доводи за наличие на такъв, изключващ приложението на ЗДОИ, са изцяло неоснователни.

Неоснователен е и доводът, че са касае за лични данни. Видът и степента на притежаваното образование не водят до възможност за идентификация на лицето и не представляват лични данни по смисъла на §.1,т.2 от ДР на ЗДОИ. Обичайно са изискване за заемане на определена длъжност и когато не се предоставят конкретни данни като номер на диплома, изпитни протоколи и др. конкретизиращи данни, или копия на съответните документи, съдържащи лични данни, не биха могли да се окачествят като лични данни по смисъла на §.1,т.2 от ДР на ЗДОИ. С наличието или липсата на определено образование не се идентифицира и не може да бъде идентифицирано конкретно лице по смисъла на ЗЗЛД. Условие за приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е исканите данни да представляват обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Доколкото поисканата информация относно вид и степен на образование е за лице публична личност, осъществяващо публични функции-народен представител, и същата евентуално е създадена от ответника като задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, поисканата информация по т.10 от заявлението дали Академията на МВР е издала диплома за магистър в направление „Национална сигурност“ на посоченото лице-народен представител, е обществена по смисъла на чл.2 от ЗДОИ. Не представлява обществена информация по смисъла на чл.2 от ЗДОИ поисканата такава относно явяванията на лицето на лекции и изпити, тъй като не е налице едно от условията на чл.2 от ЗДОИ-не е свързана с обществения живот в Република България. В този смисъл следва да бъде съобразена разпоредбата на чл.41 от Конституцията на РБългария, съобразно която правото на информация не е неограничено и не следва да засяга чужди права. При горните съображения отказът да се предостави поисканата информация по т.10 от заявлението в посочената част-дали Академията на МВР е издавала диплома за магистър в направление „Национална сигурност“ на лицето К. А.-народен представител, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен като бъде задължен ответникът да предостави посочената информация. / Решение № 12443 от 20.10.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4037/2014 г., VII о./

Незаконосъобразен е и отказът по т.13 от заявлението. Съобразно изложеното и по-горе и в случая не е предвиден друг ред за получаване на търсената информация. Посочените разпоредби на ЗВОПС и ЗДФИ визират единствено забрана на одиторите/финансовите инспектори да разпространяват информацията, станала им известна при изпълнение на задълженията им. Съобразно чл.4,ал.1 от ЗДОИ следва да не се прилага ЗДОИ само в случай, че в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Посочените от органа разпоредби не разписват друг специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информация. Такъв е предвиден в ЗЗКИ. Видно от изложените съображения за отказ органът не е посочил, че посочените доклади съдържат информация по смисъла на чл.1,ал.3 от ЗЗКИ във вр. с чл.21 от ЗМВР, нито е представил доказателства за това. Изрично е посочил, че материалите и докладите от проверките, както и одитните доклади, съдържат вътрешно служебна кореспонденция и подготвителни материали, търговска тайна, лични данни и данни, засягащи трети лица, нямат самостоятелно значение и са предназначени за ръководството на МВР, поради което на основание чл.13,ал.2,т.1 и т.2 от ЗМВ е ограничил достъпа до тази служебна информация.

Така поисканата информация има характер на обществена по смисъла на чл.2,ал.1 от ЗДОИ, тъй като са налице кумулативните изисквания на разпоредбата -

да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая органът също е приел, че се касае за обществена информация-служебна такава по смисъла на чл.13,ал.1 от ЗДОИ, достъпът до която е ограничен, като е приел, че информацията е от посочените в чл.13,ал.2,т.1 и т.2 от ЗДОИ. Следва да бъде възприет направеният от органа извод, че се касае за служебна обществена информация по смисъла на чл.13,ал.2 от ЗДОИ, която разпоредба предвижда възможност за ограничаване на достъпа, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/. Съобразно чл.13,ал.3 от ЗДОИ обаче ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на тази информация. В случая органът е посочил броя на извършваните проверки и одити в периода 2020-2025г. без да е индивидуализирал същите, вкл. без да е конкретизирал времето на извършването им, за предоставяне на която информация също е отправено искане и такава е следвало да бъде предоставена. Съобразно посочената разпоредба ограничението не може да бъде приложено от органа след изтичане на 2 години от извършването на проверката-създаване на информацията, поради което за извършени проверки, за които е изтекъл посочения срок предоставянето на информация не може да бъде ограничена на посоченото основание. Изложените съображения за търговска тайна, лични данни и данни, засягащи трети лица, са общи и необосновани. Трайна е практиката на съдилищата, че позоваването на всяка една от посочените хипотези следва да бъде обосновано. След като органът се позовава на засягане на интерес на третото лице той е длъжен да идентифицира този интерес и да установи в какво се изразява възможността за неговото засягане. Немотивирано е единствено позоваване на засегнат личен интерес, без да може да се установи какъв е този интерес, немотивирано е и единствено позоваване на съдържащи се лични данни без конкретни аргументи, за да се прецени, дали се засяга такъв интерес и дали се касае за лични данни, което от своя страна възпрепятства съда да осъществи реален контрол върху акта. От своя страна разпоредбата на чл.17,ал.3 от ЗДОИ задължава задължените субекти по чл. 3, когато отказват достъп до обществена информация на основание ал. 2-търговска тайна, на която също се е позовал органът, да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците, което също не е сторено в случая. Съобразно чл.31,ал.2 от ЗДОИ, когато информацията се отнася до трето лице, органът е длъжен първо да поиска неговото съгласие, което също не е сторено. Недопустимо е органът да се позовава на посочените обстоятелства немотивирано.

От друга страна съобразно чл.13,ал.4 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес, което също не е обсъдено от органа. Основанията за отказ са разписани в разпоредбата на чл.37 от ЗДОИ, които в случая не са налице. Съобразно чл.37,ал.1,т.2 от ЗДОИ, когато достъпът засяга интересите на трето лице, в случаите на надделяващ обществен интерес не е налице основание за отказ. Съобразно §.1,т.6 от ЗДОИ "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като в случая е налице надделяващ обществен интерес, тъй като се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект. §. 1, т.5 от ДР на ЗДОИ установява оборима презумция за надделяващ обществен интерес в

посочените в разпоредбата хипотези, приложими в случая, която следва да бъде преодоляна от задълженото лице, което не е направено от него. Освен това посочените от задължения субект обстоятелства, в частност основно се е позовал и на съдържащи се лични данни, не е основание за отказ до обществена информация изцяло, а само до ограничаване на достъпа до нея в съответната част.

Изрично разпоредбата на чл.37 от ЗДОИ не допуска пълен отказ от предоставяне на поисканата информация, като чл.37,ал.2 от ЗДОИ задължава субекта да предостави частичен достъп-само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. В случая и тази разпоредба не е съобразена от ответника.

Неоснователен е и доводът на ответника, че по реда на ЗДОИ не могат да се искат копия на документи. Със заявлението е поискана информацията относно извършени ревизии и одити на дейността на академията на МВР, кога са извършени и копия на тези одити или ревизии-материалният носител на информацията за извършените проверки, като възможността да бъде получено копие на материалния носител на информацията е изрично разписана в закона-чл.26,ал.1,т.2 от ЗДОИ.

С оглед гореизложеното жалбата е частично основателна-по отношение на т.8, т.10 в посочената част и т.13 от Заявлението. Решението в посочените части е постановено в нарушение на материалния закон и целта на закона, а в частта по т.13 е и немотивирано, поради което в посочените части следва да бъде отменено. Налице са основания за неговата отмяна по чл.146,т.2,т.3,т.4 и т.5 от АПК.

С оглед гореизложеното и установеното наличие на отменителните основания, съдът на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК следва да отмени в тези части решението и да изпрати преписката на задължения субект за ново произнасяне, като се предостави поисканата информация съобразно мотивите на настоящето решение. Сроковете за произнасяне са законово определени в чл.28 и сл. от ЗДОИ.

С оглед изхода на делото на основание чл.143 от АПК на жалбоподателя и ответника следва да бъдат присъдени направените за производството разноски съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата, каквито са поискани от двете страни.

От жалбоподателя са направени разноски за държавна такса в размер на 10 лв, които съдът намира, че следва да бъдат възстановени на жалбоподателя в пълен размер. Представен е договор за правна помощ, по който жалбоподателят е заплатил сумата от 1000 лв, но същата е договорена и заплатена на трето лице-фондация, а не на адвокат-пълномощника по делото, респ. на адвокатско сдружение по ЗА, поради което същите не следва да бъдат възстановявани на жалбоподателя в настоящето производство, като заплатени такива на трето лице. Доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение не са представени.

На ответника на основание чл.143,ал.3 от АПК следва да се присъдят разноски в размер на 30 лв съразмерно отхвърлената част от жалбата, при определен размер за защита по делото съобразно чл.24 от Наредбата за правна помощ от 100 лв, минималния размер, предвиден в разпоредбата, предвид обема и вида на извършените процесуални действия.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.41,ал.1 от ЗДОИ Административен съд-Видин

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 812104-282/08.05.2025г. на Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР в частта, в която е постановен отказ за предоставяне на поисканата информация по т.8, т.10-първи въпрос, и т.13 от Заявление вх.№812104-225/14.04.2025г. на Сдружение „Боец-България обединена с една цел“-гр.Видин.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР за произнасяне по т.8, т.10-първи въпрос, и т.13 от Заявление вх. № 812104-225/14.04.2025г. на Сдружение „Боец-България обединена с една цел“-гр.Видин, като ЗАДЪЛЖАВА същия да предостави достъп до поисканата информация съобразно посоченото в обстоятелствената част на решението.

ОТХЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Боец-България обединена с една цел“, ЕИК 176949776, със седалище и адрес на управление гр.Видин, [жк], [адрес], представлявано от Г. Б. Г., против Решение № 812104-282/08.05.2025г. на Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР в останалата част.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи-гр.София, да заплати на Сдружение „Боец-България обединена с една цел“, представлявано от Г. Б. Г., със седалище и адрес на управление гр.Видин, разноски по делото в размер на 10 лв, направени за държавна такса по делото.

ОСЪЖДА Сдружение „Боец-България обединена с една цел“, представлявано от Г. Б. Г., със седалище и адрес на управление гр.Видин, да заплати на Министерство на вътрешните работи-гр.София, разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 30 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: